

Dzień języka ojczystego

Zestaw ćwiczeń dla dzieci szkolnych

bez uderzenia
(język nie dotyka
podniebienia)

Czas na rozgrzewkę!

Wybierz numer, a następnie
wykonaj ćwiczenie

Czas na rozgrzewkę!

1) Witamy w Ameryce Północnej!
Pożuj jak krowa na farmie.

2) Czas na Europę. Bądźmy mili - wysyłaj na zmianę uśmiechy i całusy.

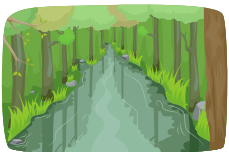
3) Co powiesz na Azję? To świat gór. Wznoś środek języka ku górze buzi.

4) Co słyszać w Australii? Uważaj - to wąż! Zasyczmy - sss!

5) A co w Afryce? Tak tu gorąco - zjedzmy lody! Uderzaj czubkiem języka o górne zęby.

6) Czym jest Amazonka? Najdłuższą rzeką w Ameryce Południowej. Klaskaj i naśladowuj dźwięk wody.

7) I ostatni - to niezamieszkała Antarktyda. Dmuchajmy na zmarznięte dłonie!

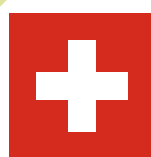
POŁĄCZ JĘZYK Z FLAGĄ KRAJU, W KTÓRYM SIĘ GO UŻYWA

ANGIELSKI

CZESKI

CHIŃSKI

WŁOSKI

NIEMIECKI

SŁOWACKI

UKRAIŃSKI

KASZUBSKI

SZWEDZKI

POLSKI

FRANCUSKI

NIEKTÓRE FLAGI PASUJĄ DO PARU
JĘZYKÓW - INNE DO ŻADNEGO

KRÓTKIE WYJAŚNIENIE

W Szwajcarii używa się zarówno języka włoskiego, niemieckiego, jak i francuskiego. Nie ma osobnego języka szwajcarskiego - istnieje charakterystyczny dla kraju dialekt (czyli odmiana języka niemieckiego).

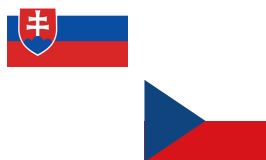
Istnieje kilka odmian języka chińskiego (mandaryński, wu, min, yue) i angielskiego (brytyjska, amerykańska, australijska, jamajska). Oba należą do najpopularniejszych języków świata.

A to Holandia, czyli państwo! Flaga bardzo podobna do francuskiej, za to językiem urzędowym jest holenderski, którego zabrakło w ćwiczeniu.

A co z Polską? Oczywiście, urzędowym językiem jest polski. Jednak na terenie tego kraju istnieją mieszkańcy posługujący się innym językiem - kaszubskim.

Czechy i Słowacja przez prawie 100 lat były jednym krajem - Czechosłowacją. Mimo to zachowały swoje osobne języki.

Język ukraiński może przypominać białoruski, serbski lub bułgarski. Szwedzki natomiast może wydawać się podobny do niemieckiego czy norweskiego. Pamiętajmy, że są to zupełnie inne systemy mowy.

SIATKA

WIEŚ

SIANO

DZIŚ

SIEDEM

MIŚ

SIKORKA

RYŚ

SIODŁO

TATUŚ

SIŁA

KUBUŚ

Połącz dorosłego z dzieckiem, którym kiedyś był/była

BARBARA

JAŚ

LEON

LEOŚ

JOANNA

BASIA

ANTONI

ZOSIA

JAN

ZOFIA

ANTOŚ

ASIA

ZIMA

JEZIORO

ZIEMIA

GUZIK

ZIARNO

WOZIĆ

ZIEWAĆ

BUZIA

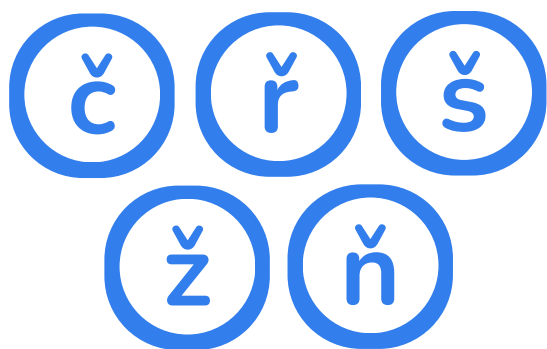
ZIĘBA

POZIOMKA

ZIOŁO

GAŁĘZIE

LITERY, KTÓRYCH W POLSKIM NIE SPOTKASZ

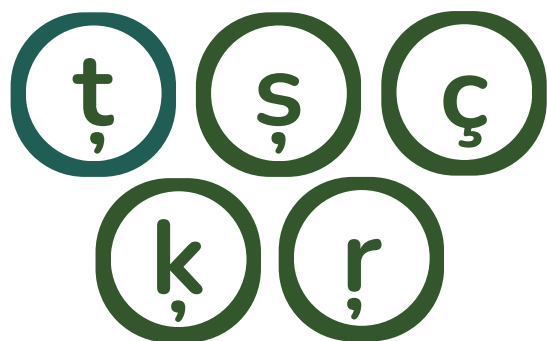
Litery z daszkiem spotkasz w językach czeskim i słowackim. Część z nich to odpowiedniki naszych dwuznaków, np. sz, cz lub rz.

To tzw. umlauty, czyli litery oznaczające samogłoski pochylone. Występują w niemieckim, szwedzkim, fińskim, estońskim, węgierskim, tureckim i wielu innych.

Te litery są charakterystyczne dla języków norweskiego i duńskiego. Niektóre znajdziemy też w szwedzkim, islandzkim i farskim.

A to litery z przecinkiem lub tzw. cedyllą (ç). W języku łotewskim czytamy je jako miękkie (ki, ri, ti), w języku francuskim dochodzi do zmian (ç jako s). Występują też w rumuńskim, portugalskim i tureckim.

LITERY SZCZEGÓLNE W JĘZYKU POLSKIM

ą ę

Samogłoski nosowe - czyli ą i ę. Nie zapominajmy o prawidłowym zapisie tych liter i ich wymawianiu. A to nie jest wcale takie łatwe. Występują też w kaszubskim, elfdalskim czy nawaho.

ś ń ó
ć ź

Litery z kreskami, czyli miękkie. Wyjątkiem jest o z kreską, które oznacza głoskę [u]. Występują one też np. w czarnogórskim, dolnołużyckim czy wietnamskim.

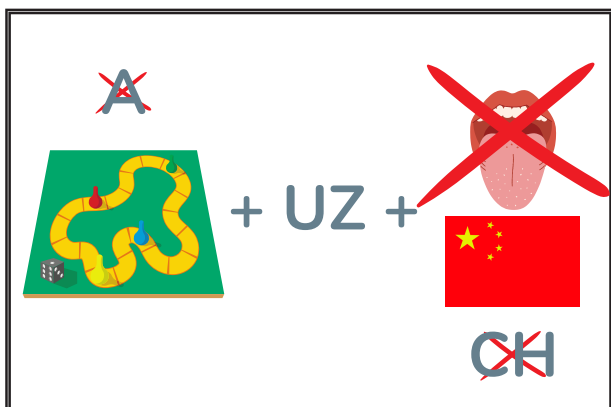
rz cz sz
dż ch

Czyli piękne polskie dwuznaki! Oznaczają albo głoski szumiące albo bezdźwięczną wersję głoski [h]. Sz występuje w węgierskim, cz w angielskim, a ch w hiszpańskim, indonezyjskim czy bretońskim.

ł

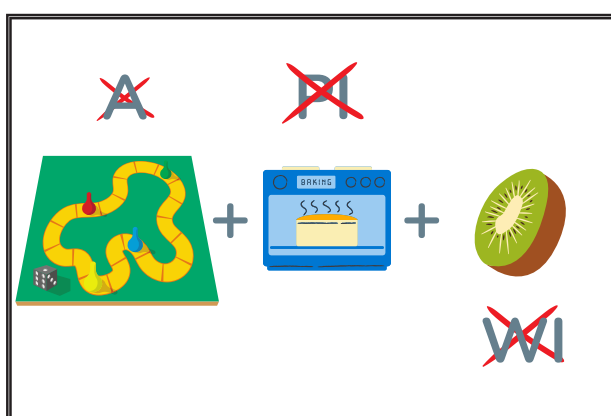
Wymowa tej litery przez lata była kością niezgody - inaczej wymawiali ją aktorzy, a inaczej reszta społeczeństwa. Dziś prawie wszyscy wymawiamy ją tak samo. Obecna też w językach łużyckich czy weneckim.

ALFABETY

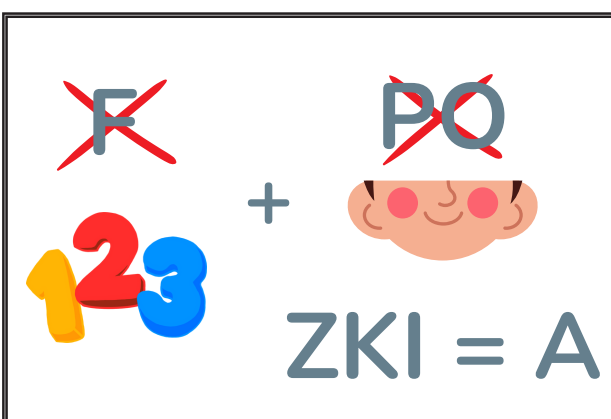
Alfabet używany wyłącznie w języku gruzińskim. Występuje w trzech wersjach: asomtawuli, nuschuri oraz mchedruli.

Np. ა, ბ, გ, დ, ე, ვ, ჟ, ტ, ფ.

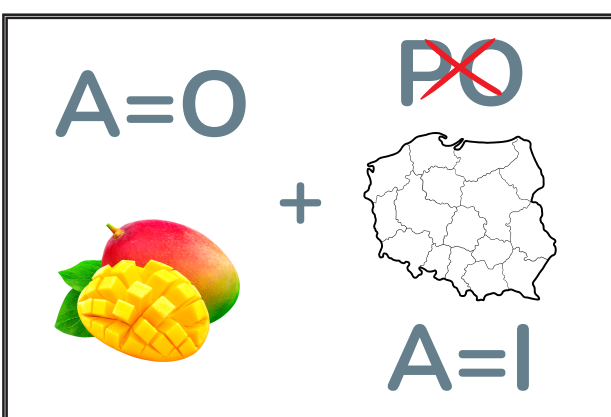
Wykorzystywany już w dziewiątym wieku przed naszą erą. Jego symbole wykorzystuje się np. w chemii i matematyce.

Np. α, γ, ε, ζ, η, θ, λ, ξ, π.

Używa się go do zapisu wielu języków słowiańskich, np. macedońskiego czy serbskiego. Kolejne kraje rezygnują z tego alfabetu i przyjmują alfabet łaciński, np. Kazachstan, Azerbejdżan, Mołdawia.

Np. б, г, д, е, ж, з, й, л, щ, ю, я.

Utworzony na podstawie alfabetu ujgurskiego. Obecnie wykorzystywany np. w języku ewenkijskim.

Np. а, і, э, о, э

KOLOROWANKA

